

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2023 r.,
w sprawie **L. K.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt IV Ka 1098/22,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu
z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 940/21,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądzić od skazanego na rzecz oskarżycieli posiłkowych A. D. i P. P. kwoty po 300 (trzysta) zł, tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków w związku z czynnościami pełnomocnika z wyboru w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 940/21, L. K. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na kary ograniczenia wolności. Taką karę orzeczono również jako karę łączną.

Wyrok ten, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w Poznaniu, wyrokiem z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt IV Ka 1098/22, zmienił jedynie o tyle, że podstawę wymiaru kary łącznej uzupełnił o przepis art. 91 § 2 k.k.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca, zarzucając naruszenie przepisów art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroków sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, prokurator, uznając ją za niedopuszczalną z mocy ustawy, wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania. Taki sam wniosek zawarto w odpowiedzi na kasację pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja wywiedziona na korzyść skazanego jest niedopuszczalna i jako taka podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

W niniejszej sprawie L. K. został prawomocnie skazany na karę ograniczenia wolności. Oczywistym więc jest, że nie zaistniały warunki umożliwiające wniesienie na jego korzyść kasacji przez stronę z powodu innych uchybień niż wymienione w art. 439 k.p.k. W kasacji wniesionej przez obrońcę - co wynika wprost z treści postawionego w niej zarzutu, jak i jej części motywacyjnej - nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

W świetle jednoznacznej dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. wniesiona kasacja jest niedopuszczalna, co zgodnie z powołanymi na wstępie przepisami skutkowało pozostawieniem jej bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego - art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. - kosztami postępowania kasacyjnego.

Odnosząc się do zawartego w odpowiedzi na kasację pełnomocnika oskarżycieli posiłkowego wniosku o zasądzenie na rzecz oskarżycieli po 1200 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem w postępowaniu kasacyjnym pełnomocnika, nie jest on zasadny co wysokości żądanej kwoty. Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika.

Wobec tego, iż wniesiona w niniejszej sprawie kasacja, jako niedopuszczalna z mocy prawa, nie podłaża rozpoznaniu, a postanowienie w tej kwestii wydano na posiedzeniu bez udziału stron, uzasadnione wydatki oskarżycieli posiłkowych wywołane wniesieniem kasacji nie wykraczały poza te związane ze sporządzeniem odpowiedzi na kasację, co nie wymagało znacznego nakładu pracy.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w takim przypadku znajduje zastosowanie § 12 ust. 1. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz.1800), zgodnie z którym stawka minimalna za dokonanie określonej czynności procesowej w toku postępowania sądowego wynosi 25% stawki minimalnej przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana (z § 11 ust. 2 pkt 6 i ust 7 wymienionego rozporządzenia).

D.Z.

[ms]

